

Δέν είναι διόλου σωστός ό συλλογισμός, πώς σέ μία αποιαδήποτε μαθητική επίδειξη, δίνει εξετάσεις ό διευθυντής τής Σχολής. Κάθε άλλο. Για την επιτυχία ή άποτυχία ενός συνόλου παιζούν πολλές φορές τόσο τόσα μικρά καί τελείως άσχετα μέ τή διδασκαλία γεγονότα, που δέν μπορεί κανείς νά προσεξοφλήσει μία τέτοια σκέψη. Όπωσδήποτε όμως, κι' άν ακόμα μπορούσε νά σταθεί τέτοιος συλλογισμός ό κ. Σωκράτης Καραντινός πήρε άριστα στις εξετάσεις του μέ την προγεσινή παράσταση (14—4—37) του «Κατά φαντασίαν άσθενή» του Μολιέρου.

Ό ίδιος—πριν άνοιξει άπομα ή αυλαία—εξήγησε στους θεατές, πώς ό σκοπός τής Σχολής δέν είναι ή διδασκαλία τής απλής μιμητικής, αλλά ή βαθειά κατανόηση του περιεχομένου του παιζόμενου έργου καί ή απόδοσή του στον φυσικό τόνο που τό συνέλαβε ό συγγραφέας του.

Τό νά μελετά κανείς Μολιέρο δέν έχει τόση σημασία. Τό νά εμπισθύνει όμως κανείς σ' αυτόν είναι άσφαλώς ένα μεγάλο κατόρθωμα.

Και τό κατόρθωμα αυτό άνήκει εξ ολοκλήρου στο ενεργητικό των νεαρών καλλιτεχνών τής Νέας Δραματικής Σχολής.

Μά ό Μολιέρος που γνωρίσαμε προχθές βράδυ ήταν διαφορετικός από κείνον που μάς συνήθισαν ως τώρα. Έλειπαν τά χοντρά καί παραγεμισμένα από τους ήθοποιούς άστεια, οι γελοίες γκριμάτσες καί γενικά τά εύκολα μέσα που προξενούν χαχανιτά. Λεπτή καί έξυπνη σάτυρα επικράτησε απ' την άρχή ως τό τέλος, μά μέ τέτοιον άμείω τρόπο καί τέχνη που τό ενδιαφέρον του θεατή όλο καί μεγάλωνε.

Ό κ. Κ. Μπόζενμπεργκ ήταν ένας πρώτης τάξεως κατά φαντασίαν άσθενής. Μελετημένος όσο έπαιρνε στο ρόλο του, μετρημένος στις κινήσεις του, έδειχνε πώς πραγματικά έρμήνευε αυτό που ένοιωσε. Η δίσ Λουκία Χέβα (Τουανέτα) ήταν κομμένη καί ραμμένη στο ρόλο της. Άδς κι' είχε πάρει χρόνια τον άέρα τής σκηνης. Δέν τής εμπόδιζε τίποτε τις κινήσεις της. Είχε τόση άνεση, όση θα ζήλευαν καί δοκιμασμένες έπίσημη καλλιτέχνιδες. Για την δίδα Γιαννικοπούλου (Άγγελική) μόνο καλά λόγια μπορεί νά ειπωθούν. Κι' όλοι γενικά οι έρμηνευτές του έργου προσπάθησαν κι' έδωσαν, ποιός λίγο, ποιός πολύ, τό πνεύμα του Μολιέρου.

Τά σκηνικά καί τά κοστούμα έως νά ξένισαν πολλούς. Συνηθισμένοι οι θεατές απ' τά πανοράματα καί την πολυτέλεια άλλων θεάτρων, δέν είχαν κι' άδικο. Όστόσο όμως τό σκηνικό καί τά κοστούμα μοναδικό σκοπό έχουν νά βοηθήσουν στον γενικό ρυθμό του έργου.

Άς όφονται εκείνοι που μάς συνήθισαν νά υποτάσσουμε τον εσωτερικό παλμό του έργου στην έξωτερική εμφάνισή.

Τό κοινόν έφυγε απ' την παράσταση του «Κατά φαντασίαν άσθενή» μέ τις καλύτερες έντυπώσεις. Ένοιωσε πώς στην Νέα Δραματική Σχολή γίνεται σοβαρή έργασία. Σιωπηλά κι' άθόρυβα ό-

λοι δουλεύουν εκεί μέσα για τό κοινόν καί την Τέχνη.

Θερμά συγχαρητήρια στον διευθυντή τής Σχολής κ. Σ. Καρατινόν στους συνεργάτες του καί στους νεαρούς καλλιτέχνες.

Πάνος Γ. Κοκουλίδης